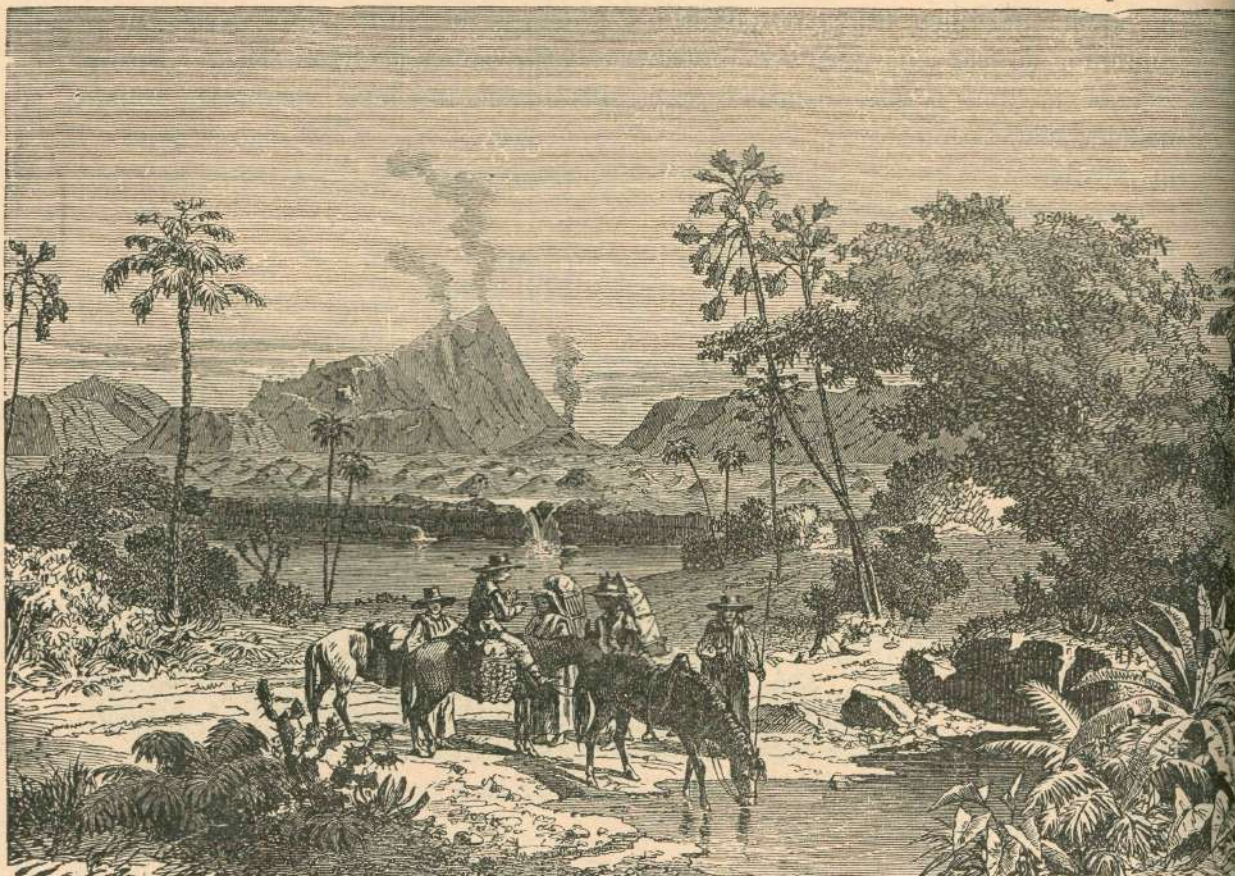

da to sicer katoliško mesto zakriva, pa tudi očitno kaže mnogo nenravnosti. In gospoda Moulina je prevzela pravična jeza, da je vskliknil:

»Že vidim, za kaj se brigajo osrečevalci narodov: za-se ali morebiti za zunanji blišč, nikakor pa ne za pravo srečo narodovo. Oni, ki mu govore o slobodi in napredku, imajo zlate besede

za malenkostne stvari: a za to, kar je prvo in poglobitno, nraavnost in krepost — za to se ne brigajo. Pri nas preganjajo redovnike in brzdaajo vsakega, ki kaže nraavnost svoje versko prepričanje: a za nraavnost narodovo, ki je prva podlaga njegove sreče, ne briga se nihče. O nraavnost francoska!« Moulin si zakrije obraz in molči.

Ognjenik Jorullo.

»Žal, da hodijo tudi pri nas nekateri po vaši poti, gospod Moulin«, pritegne Petrič. »Za koliko rečij se trudijo oni, ki pravijo, da ljubijo narod: a kdo se briga za nraavnost? Bodi kdo tudi nraaven, naj zametuje in prelamlja zakon poštenosti, da je le prijatelj nekaterih prvakov, vse mu odpuščajo in ga imajo za vrlega moža. Naj se narod pogreza v pregreho, naj se širi razbrzdanost,

naj se trga sveta vez zakonska, naj se množi oni nesrečni del človeštva, ki je sebi v nesrečo in drugim v nevarnost, nič ne dene, za to ni treba skrbeti. Ni čuda, da se je pokvarila nraav Mehičanov v vednih bojih. Onim možem, ki so se pulili za vlado, ali izpodbijali zakonito vlado, ni bilo za srečo države, ni bilo za nraavni zakon.« — Jako je vleklo naša znanca, da bi si ogledala divno